DE VARIIS IN PERINÆO FISTULIS.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ

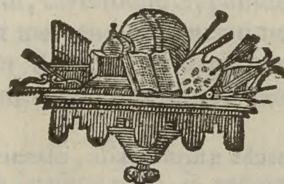
Quas, DEO JUVANTE, & Præſide M. JOANNE-CLAUDIO MERTRUD, Artium & Chirurgiæ Magiſtro, Regiæque Chirurgorum Academiæ Socio, *tueri conabitur* PETRUS-MICHAEL ALLOUEL, *Pariſinus, in almâ Univerſitate Pariſienſi, Artium Liberalium Magiſter.*

PARISIIS.

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS;

Die Veneris 8 Julii, à ſeſqui ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam.
Anno R. S. H. 1763.

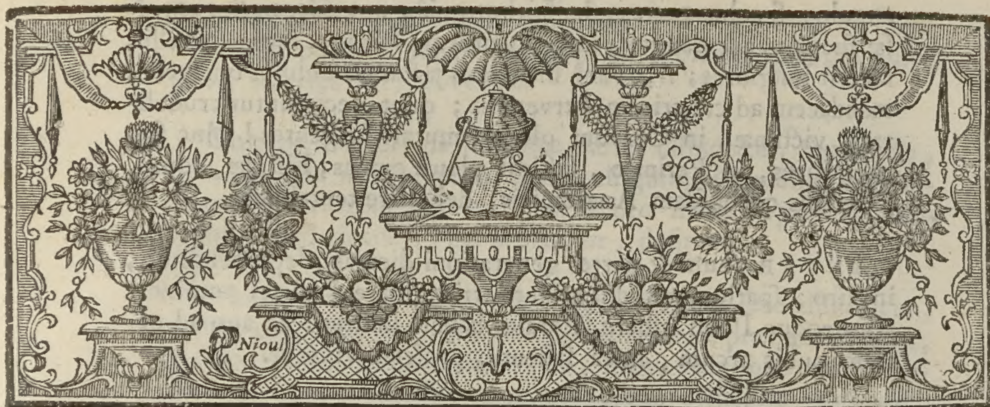
PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. DCC. LXIII.

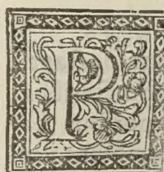

D. O. M.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

ERINÆUM, ut Corporis humani partes cæteræ, ab innumerâ morborum ſerie vexari quis dubitabit, ſi prudens artis, intelligat quot & quàm graves, *in illo, celebrentur operationes?* quis enìm alius urinæ, contra naturam, in laborante veſicâ latentis, exitus? (1) Quæ alia, pro calculo foras educendo, via? A vario apoſtematum, calculorum (2), in textu cellulari nidulantium, diverſoque Syphilidis ſymptomatum genere, quid illi non ſit metuendum, nemo non noverit. Scyllam hanc cavebit audacior & rei Chirurgicæ rudis manus, quæ, vel audierit, raram mentem intelligere quod in interiore latet

(1) D. Flurant Lugdunenſis, aliam urinæ educendæ viam propoſuit, ſcilicet per inductam, ab inteſtino recto, in veſicam acum triquetram cujus icones reperiuntur, libro Domini Pouteau, cui titulus: *Mélanges de Chirurgie.*

(2) Clariſs. Louis act. reg. Chirurg. Acad. Tom. III.

angulo: ſi enìm partes, in Lithotomiâ, aut dilacerationes paſſæ fuerint, aut damnoſa inſtrumentorum farrago, moras, in illis, fecerit longiores; ſi, vanâ brevitatis jactantiâ deluſus operator, mendacem ad cicatricem pervenerit; quot decipiuntur crudelitatis victimæ, in Corvum olorem mutari Lugentes! hìnc frequentiores, in Perinæo, faſtidii plenæ omnes, Fiſtulæ, quas, præmiſſis quibuſdam Anatomicis, debellare tentabimus.

Inter anum & partes generationi dicatas, deprehenditur, in viro, ſpatium quoddam fere triangulare Perinæi nomine: ab utroque Iſchii tubere laterales habere limites, ab ano ad oſſium pubis arcum, lineâ ſaliente, proferri videtur.

Iisdem, quibus cæteræ Corporis partes, integumentis, Perinæum obvolvi gaudet: cellulari textu, adipe, muſculis, diverſique generis vaſis inſtrui conſtat: ſubſtantiæ tenuis, laxæ maximâque elaſticitate donata cutis; cellulare reticulum; largum, tendinoſum, communicantibus inter ſe, parcâ pinguedine, cellulis, componitur.

Sex in Perinæo reperiuntur muſculi generationis dicati partibus: Priores duo, iſchio-cavernoſi, ſeu erectores, utriûſque tuberis iſchii, faciei affixi, lato tendine, corpora cavernoſa obtegunt & illorum inſeruntur connexioni: horum contractione mutuâ, fit erectio penis.

Acceleratores alii, ſeu bulbo-cavernoſi ad urethram ſpectant; muſculum efficientes penniformem, partìm ab ani ſphincteribus, partìm ab oſſium pubis ſynchondroſi oriuntur, corporibus cavernoſis bulboque, cujus ſpongioſam & inferiorem ambiunt partem, inſeruntur: horum actio urethram comprimit, ità ut, in coïtu, præceps ſemen erumpat.

Transversi tandem, ſeu triangulares muſculi, ex Iſchii internâ rami facie orti, ad urethram pergunt, quam, ab utroque latere, amplectuntur mutuâque diſtendunt contractione.

Quatuor, inſuper, annumerat, quos in proſtaticos ſuperiores & inferiores dividit Clariſs. Winſlow (1) Proſtatici ſuperiores,

(1) Expoſit. anat. de part. Gener. pag. 572.

ex offium pubis, ramorum internâ facie, inferiores verò, ex ifchii cum offe pubis unione, feruntur ad proftatas quas, hi fuperiùs, inferiùs illi, obvelant.

Corpora cavernofa funt illæ partes cilindricæ, fpongiofæ, quæ, utrique offium pubis Ramo alligatæ, è peculiaribus thalamis (1) in unum jugatæ, penem pro maximâ parte conftituunt, & ad glandem, cui inferuntur, definunt.

Urethra canalis eft membranaceo-tendineus, ferè cilindricus, veficæ continuus collo, urinæ nec non femini præbens exitum, in fulco, inter corpora cavernofa, fitus, cum his mutuo conatu, parique progreffu, ad glandis ufquè orificium protendit, calami fcriptorii diametrum non malè referens: duplici conflatur membranâ, exteriore aliâ, alterâ interiore, quas inter, fubftantia fpongiofa, fivè cellulofa, extenditur. Exterior rara, tenuis, fubtilis, & à textu cellulari vix differens, interna verò, denfa, ftrictior.

Bulbus, five urethræ protuberantia, pars eft quæ proftatæ glandulæ proxima, pollice, ut plurimùm, longa, minorem quodammodò cepam refert; variis intùs ditatur foraminulis, quibus liquor vifcidus mucofufque, urethram lubricans, eructatur, contrà urinæ acrimoniam, præfidium non inutile.

Verumontanum caruncula quædam eft, in urethræ parte, quam ambiunt proftatæ, confpicua, caput gallinaginis, à quibufdam, nuncupata (2).

Prostatæ (rectiùs proftatam dixeris) corpus unicum, globofum, cordiforme, bulbum inter & veficam, urethræ principium cingit (3) hujus extremum duplex; anterius apex, pofterius verò bafis dicitur.

In prædicto urethræ principio, eminentia quædam furgit, duobus gaudens ofculis, quibus liberum, inter ductus ejaculatorios feminalefque veficulas commercium inftituitur: proximè

(1) Santorin, pag. 88.

(2) Heifter. Compend. anat. de part. gener. viror.

(3) Chefelden. de Lithot. tab. VI.

adſunt canales proſtatæ excretorii; albicantem; in urethram; quo leniri poſſit, liquorem effundentes.

ANTIPROSTATÆ ſunt illæ glandulæ, propè bulbum, in urethræ textûs ſpongioſi lateribus ſitæ; tertiam poſteriùs deſcribit Clariſs. Winſlow (1).

VESICULÆ ſeminales receptacula ſunt duo, membranacea; celluloſa, pyramidem, aut tritici Spicam, ſimilitudine ludentia; album hæc referunt colorem, tres ut plurimùm digitos, robuſtis, in longitudinem prolata; horum obliqua, rectum inter inteſtinum & inferiorem veſicæ partem, poſitio, ità tamen, ut ad laterales veſicæ partes versùs ipſius fundum baſis emergere, apex verò ad collum pronus tendere videatur. E membranâ, tendineis quibuſdam & elaſticis fibris munitâ, variè, varias inter ſe communicantes cellulas efformante, conſtant veſiculæ Seminales; has undiquè cingit peritonæum; ex utrâquè veſiculâ, duplici ſæpiùs orificio, in urethram deſinens ductus naſcitur excretorius; è vaſis deferentibus ſemen accipiunt, perficiunt acceptum, expellunt deniquè, ſi, moræ impatiens, luxuriatur ut erumpat.

PRÆDICTARUM partium vaſa ſunt arteriæ, venæ, nervi, & vaſa limphatica: arteriæ ab iliacis internis ſeu hypogaſtricis, pudendis, veniunt & cruralibus; reducem in hypogaſtricas & crurales ferunt ſanguinem venæ. Nervi à ſacris & lumbaribus; in glandulas inguinum & pelvis, limpham vehunt vaſa limphatica.

ULCUS Calloſum, *Sinuoſum*, *ab anguſto cavum*, ut in aliis partibus ſic in Perinæo, Fiſtula audit, in completam, incompletam, ſimplicem & complexam, dividi ſolita.

SIMPLEX, unico, ſive intùs, ſive extùs, ſtipata foramine; unicam, tuto itinere, indicationem ad curam exhibet.

COMPLEXA pluribus inſtructa Mæandris, ab urethrâ, vicinas in partes, putà, Scrotum (2), proſtatas (3), veſicam (4), anum,

(1) Expoſit. anat. de part. gener.
(2) D. Petit. in act. reg. Chirurg. Acad. Tom. I. pag. 619.
(3 D. Plater. Obſ. Chirurg. Lib. II. Obſ. XXXIII.
(4) Clar. Ledran oper. chirurg. pag. 343, & ſeq.

340

inguina (1); imò & abdomen latiùs atquè altiùs serpit; & divagando, periculosos multiplicesque fodit sinus.

Completa utrinquè patens, urethram simùl & cutem rimatur, incompleta, aut urethram duntaxat, illæsâ cute, & cæca interna, aut cutem afficit, salvâ urethrâ, tùm cæca externa dicitur.

Angustior; in Lithotomiâ, tegumentorum sectio, ex quâ scroti vicinarumque partium ingurgitatio periculosa, (timidæ aut malè paventis manûs operatio) turundæ vel tubuli, longior usus, vel horum in vulnere mora, aut deligationis, (quod pejùs est) damnosa proscriptio (2), urethræ, aut ipsius vesicæ laceratio gravior, Stillantem inter urinam, Corrodens arenosa suppellex (3), incautè curata perinæi aut vesicæ punctura, Ictus, Lapsus, Syphilidis Lues, infaustaque varii generis symptomata &c, totidem hæc, in Perinæo, fistularum causas habeto, pro diverso corporis habitu, plus minusvè pertimescendas.

Visu, tactu, specillo & excretione ut plurimùm, dignoscitur Perinæi fistula: foraminis in cute aut urethrâ callositas, parva, primo pede, mox extensa cavitas, tumoris socia fluctuatio digitum monens, comes inflammatio ægrotanti noxia, guttatìm hìnc stillans, pure vel sanie permixta, aut retenta diutiùs urina aliaque id genus, signa, sagaci oculo, fistulam exhibent.

Læsa de parte, *causis*, accidentibus ac *diathesi* prognosis educenda: si externo ab ulcere, ictu, lapsu, sano in homine, fistula devenerit, prognosis insurgit nihil secùm offerens periculi; molestior verò, si, erosæ ab urethræ defectu pendeat. Si à dilacerationibus nimiis urethræ aut vesicæ, in Lithotomiâ, vel turundis tubulisvè, in ipsius curatione, nimiùm diù servatis, infausta; molestissima tandem & periculosissima, si, multiplices

(1) Marchettis; Obs. LXI. pag. 256.

(2) Hæc fuit anno 1698, Fratris Jacobi gallicè, *Frere Jacques*, methodus; & si quis ei deligationis necessitatem suadere volebat, hoc erat responsum: *je lui ai tiré la Pierre, Dieu le guerira.* Contra hanc methodum graviter insurgunt DD. Dionis oper. chir. de lithot. ed. V. p. 243. Heister instit. Chir. Tom. II. pag. 907. Ex eo quòd fistulis, & gravioribus accidentibus locum Det.

(3) Clariss. Louis in act. jam citatis.

in ſinus diviſa, ad interiora ſe extendat, parteſque tùm molles, tùm oſſeas, corrodendo, perluſtret: in proſtatis ſimùl ſchirrum adeſſe fingamus: non curabitur niſi priùs ſanèfiat proſtata, quod difficillimè accidit.

Quantum ad curam ſpectat, varia practicorum ſententia: illi cauſticis inſtrumentum (1) inſtrumento illi cauſtica (2) præponunt; ſatiùs verò credimus eſſe, pro vario fiſtularum genere, diverſam induci therapeïam. Etenìm ſi fiſtula ſimplex & externa, nullique ſauciata veneno, ſublato, cauſticorum ope, callo, arcæi aut nativum juvabit balſamum admovere, & tunc ad cicatricem liberè eundum.

Si ſimplex & interna, cereolis primùm emollientibus, deindè ſuppurantibus, deterſivis demùm & exſiccantibus medicaminibus obvolutis, opus eſt ad curam.

Denique: ſi complexa utrinquè pateat, ſi varios in ſinus abierit, partes intùs, furens, dilaceret, dura corrodat, citus ad operationem propera: tùmque ægro in lecti margine, aut ſubſellio, quali in calculi curatione utimur, poſito; immiſſo in veſicam cavo Cathetere; ſinus evolvere, indurata fiſtulæ latera citò tutòque exſcindere; oſſibus demùm, ſi caries urgeat, ferrum, immò candens intromittere ne dubites. Mox ulceri ſanioſo ſuccedet cruentum vulnus, pro artis legibus deligandum, &, per adhibita ſuppurantia, mundantia & exſiccantia medicamina, ad conſtantem ſolidamque cicatricem conducendum.

Si venereæ luis, Scorbuti, Strumarum, aliûſvè cujuſcumque morbi comes ſit fiſtula, adhibitis, in quantùm fas erit, cuiquè morbo, ſpecificis, prædictam ſufficere therapeïam confidenter aſſerimus.

(1) Marchettis, Obſ. Chirurg. Obſ. LXI. Plater. lib. II. obſ. XXXVII.
D. Heiſter. inſtit. Chir. de Perinæi fiſt. T. II. pag. 948.
D. Petit. in act. reg. Chir. Acad. pag. 620.
D. Ledran. oper. Chir. de Perinæi fiſt. pag. 365.

(2) Toletus. tract. de Lithot. pag. 318.
Pye. Obſ. Lithot. de fiſtula Perinæi. pag. 18.
Douglaſs. in hiſt. later. operat. appar. pag. 19.

